

Til stk. 2

I bestemmelsen fastsættes regler om formen og indholdet af den i lovforslagets § 5, stk. 1, nævnte underretning.

Bestemmelsen indebærer, at underretningen skal ske skriftligt senest 14 dage, inden tvangsendgrebet gennemføres.

Skriftlighedskravet indebærer ikke, at underretning nødvendigvis skal foretages i form af papirbaseret kommunikation, men alene at underretning ikke kan ske mundtligt. Bestemmelsen er således ikke til hinder for, at underretning efter omstændighederne kan ske f.eks. ved at sende en e-mail til den pågældende borger eller virksomhed, hvis der i øvrigt er hjemmel til at anvende denne kommunikationsform i det enkelte tilfælde. Endvidere er bestemmelsen ikke til hinder for, at underretningen gives i form af udfyldelse af fortrykte blanketter. Det vil navnlig have relevans på forvaltningsområder, hvor der foretages en række ensartede tvangsendgreb (f.eks. kontrolbesøg).

I bestemmelsen er opregnet de oplysninger, som den nævnte underretning skal indeholde. Det drejer sig om oplysninger om tid og sted for indgrebet, retten til at lade sig repræsentere eller bistå af andre efter forvaltningslovens § 8, hovedformålet med indgrebet samt det faktiske og retlige grundlag for indgrebet.

Pligten til underretning om »tid og sted« for indgrebet indebærer, at såvel dato som (i det omfang det er muligt) klokkeslæt for f.eks. et kontrolbesøg skal oplyses, samt at det skal oplyses, hvor besøget finder sted. Det skal i den forbindelse – hvis der er anledning til det – oplyses, om det kun er en del af f.eks. en virksomhed, der kan forventes berørt af kontrolbesøget.

Pligten til underretning om »retten til at lade sig repræsentere eller bistå af andre efter forvaltningsloven § 8« indebærer, at myndigheden af egen drift skal vejlede om denne ret.

Efter forvaltningslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., kan den, der er part i en sag, på ethvert tidspunkt af sagens behandling lade sig repræsentere eller bistå af andre. En part kan således i forbindelse med en beslutning om iværksættelse af et tvangsendgreb lade sig repræsentere eller bistå af en sagkyndig, f.eks. sin advokat eller revisor, eller af f.eks. en ægtefælle.

Det følger dog af forvaltningslovens § 8, stk. 1, 2. pkt., at en myndighed kan kræve, at parten medvirker personligt, når det er af betydning for sagens afgørelse. En myndighed kan således kræve, at en part i forbindelse med en beslutning om iværksættelse af et tvangsendgreb, herunder ved gennemførelsen af indgrebet, medvirker personligt, hvis det efter en konkret vurdering er af betydning for sagen.

Efter § 8, stk. 2, gælder retten til representation eller bistand ikke, hvis partens interesse i at lade sig repræsentere eller bistå findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, eller hvor andet er fastsat ved lov.

Pligten til underretning om »hovedformålet« med indgrebet indebærer, at det skal oplyses, med hvilket formål myndigheden har påtænkt at foretage indgrebet. Er der f.eks. tale om, at myndigheden som led i sin løbende kontrolvirksomhed ønsker at foretage en generel kontrol af, om parten overholder lovgivningen på et bestemt område, må dette oplyses over for parten.

Pligten til underretning om »det faktiske og det retlige grundlag« for det påtænkte indgreb indebærer, at hjemlen for gennemførelsen af indgrebet skal oplyses. Endvidere skal det oplyses, om indgrebet beror på en ren udtrækning, som det kan tænkes ved stikprøvekontrol, eller om der foreligger andre omstændigheder bag besøget, f.eks. en anmeldelse eller en generel risikovurdering af behovet for kontrol inden for den pågældende erhvervsbranche mv.

Hvis det er en anmeldelse, der udgør grundlaget for indgrebet, skal også anmelderens identitet oplyses, medmindre partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne oplysning efter en konkret vurdering findes at burde vige for afgørende private eller offentlige interesser, jf. henvisningen i bestemmelsen til forvaltningslovens § 24.

Særligt om arbejdsmiljøområdet bemærkes, at det i arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, er fastsat, at en medarbejder ved Arbejdstilsynet ikke over for arbejdsgiveren eller dennes repræsentant må oplyse, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

En tilsvarende bestemmelse findes i stærkstrømslovens § 22, stk. 2, hvorefter kontrol- og tilsynsmyndigheden ikke må oplyse ejeren eller brugeren af en elinstallation om, hvorvidt et tilsynsbesøg sker som følge af en klage. Det samme gælder i forbindelse med kontrol hos forhandlere eller producenter af el-materiel samt ved tilsyn på elforsyningsanlæg.

Det forudsættes, at disse bestemmelser skal gå forud for den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 5, stk. 2, nr. 4, således at der i de nævnte tilfælde fortsat ikke vil kunne gives oplysning om, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

Om adgangen til i øvrigt at fravige kravet om angivelse af det faktiske grundlag for indgrebet, herunder oplysninger om en eventuel anmeldelse eller klage, henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 4, nr. 2, nedenfor.